Rok XIV. Lubliniec, dnia 3. kwietnia 1937 r. Nr. 13.

TYGODNIK POWIATOWY

NA POWIAT LUBLINIECKI

„Tygodnik Powiatowy" wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3.00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

(Przedruk z Dz U. R. P. Nr. 21.)

USTAWA

z dnia 16 marca 1937 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 3 pkt 10) po wyrazie „choroby" wstawia się przecinek i skreśla się wyraz „lub", a po wyrazie „szkodnika" dodaje się wyrazy „lub chwastów";

2) w art. 3 pkt 11) po wyrazie „roślin" dodaje się wyrazy „w szczególności";

3) art. 7 otrzymuje brzmienie następujące: „Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może przyznać według swego uznania stosowną zapomogę tym właścicielom roślin i właścicielom gruntów lub ich faktycznym posiadaczom, którzy wskutek stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia, rozporządzeń na jego podstawie wydanych oraz zarządzeń właściwych władz ponieśli dotkliwie straty gospodarcze, przyczyniając się przez to do opanowania choroby roślin lub wytępienia szkodników roślin, dokonywanych w interesie publicznym.";

4) art. 13 do 17 włącznie zastępuje się art. 13 i 14 w brzmieniu następującym:

„Art. 13. Kto wykracza przeciwko przepisom rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 3, albo przeciwko zarządzeniom, wydanym z mocy tych przepisow, podlega w trybie administracyjnym karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł.

Transporty roślin chorych, opanowanych przez szkodniki lub podejrzanych, oraz wszelkie przedmioty, mogące być rozsadnikami chorób i szkodników roślin — podlegają przepadkowi.

Art. 14. Jeżeli sprawcy nie skazano, można orzec przepadek przedmiotów, wymienionych w art. 13 ust. 2, tytułem środka zabezpieczającego.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może przyznać zapomogi posiadaczom przedmiotów, których przepadek orzeczono w trybie art. 13. ust. 2, jeżeli osoby te nie ponoszą winy.

Jeżeli orzeczenie o przepadku tytułem środka zabezpieczającego wydała władza administracyjna, można żądać skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w terminie rocznym jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) z uwzględnieniem zmian, wy-

nikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów:
Sławoj Składkowski.
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 24)

USTAWA

z dnia 29 marca 1937 r.

o zakończeniu akcji oddłużenia związków samorządowych.

Art. 1. (1) Kompetencje komisji oszczędnościowo-oddłużeniowych dla samorządu przy urzędach wojewódzkich, istniejących na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846), w zakresie ustalania planów oddłużenia związków samorządowych (art. 11 ust. (2) powołanego rozporządzenia) wygasają z dniem 1 kwietnia 1937 r.

(2) Z dniem 1 czerwca 1937 r. komisje oszczędnościowo-oddłużeniowe dla samorządu przy urzędach wojewódzkich ulegną likwidacji i przekażą swe archiwa oraz akta spraw, będących w toku, wojewódzkim władzom administracji ogólnej, przy których istnieją; władze te będą właściwe we wszystkich sprawach, związanych z ustalonymi planami oddłużenia związków samorządowych w zakresie, w jakim sprawy te należały do właściwości komisji oszczędnościowo-oddłużeniowych.

Art. 2. (1) Kompetencje Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Ministrze Skarbu, istniejącej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 846), wygasają:

a) z dniem 1 maja 1937 r. co do orzekania ulg z art. 14 ust. (2) pkt 3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 846) w brzmieniu, nadanym dekretem z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 506); jednakże w sprawach spłaty zobowiązań związków samorządowych, istniejących na obszarze województwa śląskiego, zobowiązań związków międzykomunalnych oraz zobowiązań miast: Dąbrowa Górnicza, Sosnowiec, Częstochowa, Radom, Kielce, Lublin, Piotrków Trybunalski, Zgierz, Otwock i Ostrów Wielkopolski, Centralna Komisja Oszczędnościowo - Oddłużeniowa może do dnia 1 lipca 1937 r. orzekać ulgi w dotychczasowym zakresie (ustalenie warunków spłaty należności, rozkładanie spłaty na raty, obniżanie oprocentowania, umarzanie odsetek, odsetek zwłoki i innych należności ubocznych, zwalnianie od płacenia odsetek na przyszłość, wreszcie częściowe lub całkowite umarzanie należności);

b) z dniem 1 lipca 1937 r. w zakresie ustalania i zatwierdzania planów oddłużenia (art. 14 ust. (2) pkt 1) i 2) powołanego wyżej rozporządzenia);

c) z dniem 1 sierpnia 1937 r. w zakresie przekazywania spraw Urzędowi Rozjemczemu do spraw kredytowych samorządu terytorialnego.

(2) Minister Skarbu ustali termin likwidacji Centralnej Komisji Oszczędnościowo - Oddłużeniowej dla Samorządu.

(3) Centralna Komisja Oszczędnościowo - Oddłużeniowa dla Samorządu, likwidując swe czynności, przekaże archiwa oraz akta spraw, będących w toku, Ministerstwu Skarbu, które będzie właściwe we wszystkich sprawach, związanych z decyzjami Centralnej Komisji Oszczędnościowo - Oddłużeniowej dla Samorządu, powziętymi na podstawie art. 14 ust. (2) pkt 3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 846) w brzmieniu, nadanym dekretem z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 506), oraz z ustalonymi, bądź zatwierdzonymi przez Centralną Komisję Oszczędnościowo- Oddłużeniową planami oddłużenia związków samorządowych w zakresie, w jakim sprawy te należały do właściwości Centralnej Komisji Oszczędnościowo - Oddłużeniowej.

Art. 3. (1) Urząd Rozjemczy do spraw kredytowych samorządu terytorialnego działa do czasu ostatecznego załatwienia wszystkich spraw, wniesionych przez Centralną Komisję Oszczędnościowo - Oddłużeniową.

(2) Urząd Rozjemczy przekaże po zakończeniu swej działalności archiwa Ministerstwu Skarbu.

Art. 4. Uprawnienia Ministra Skarbu, przewidziane w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 846) w brzmieniu, nadanym dekretem Prezydenta Rzeczyposplitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 506) wygasają z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Skarbu i Spraw Wewnętrznych w porozumienin z właściwymi ministrami.

Art. 6. Utawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej. I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski
Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

(Przedruk z Gazety Urzędwej Wojew. Śl. Nr. 10.)

Ministerstwo Sprawiedliwości.
Nr. II. A. 11616/36.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1936 r.

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

w sprawie opłat w toku postępowania o zmianę nazwiska na obszarze województwa śląskiego.

Ministerstwo Sprawiedliwości wskutek pisma z dnia 10 listopada 1936 r. komunikuje, co następuje:

Zgodnie z treścią prawa z dnia 3 listopada 1919 r. o zmianie nazwisk (Zb. ust. prusk. str. 177), zezwoleń na zmianę nazwiska na obszarze polskiego Górnego Śląska udziela Minister Sprawiedliwości. **Przygotowanie** decyzji w tym względzie należy do władz sądowych, które przeprowadzają w tym celu stosowne badania.

Sprawy dotyczące zmiany nazwisk, należą do dziedziny prawa **publicznego** i załatwiane są w trybie administracyjnym. Przepisy o kosztach sądowych regulują wyłącznie opłaty w sprawach rozpatrywanych w trybie postępowania **sądowego;** do tego rodzaju spraw, jak to z rozważań przytoczonych w ustępie poprzednim wynika, nie należą sprawy, dotyczące zmiany nazwisk, a czynności sądów w tych sprawach mają charakter specjalny (administracyjny) i za czynności te nie należą się **żadne opłaty sądowe.**

O ile zatem proszący o zmianę nazwiska uzyska też zwolnienie od opłaty stemplowej, co zazwyczaj dzieje się z uwagi na wchodzący w grę interes publiczny, to poza kosztami ogłoszenia zezwolenia w „Monitorze Polskim“ innych należności nie jest obowiązany uiszczać. Kwestia zwolnienia od należności za ogłoszenia nie należy w kompetencji Ministerstwa Sprawiedliwości.

(—) Kowalski,
w z. Dyrektora Departamentu.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Administracyjny.
Nr. A. I. 1/49-a/1.

Katowice, dnia 12 stycznia 1937 r.

Wszystkim Starostwom i Dyr. Pol. górnośl. części wojew.

udziela się do wiadomości w ślad za tut. pismem z dnia 7 stycznia br. nr. A. I. 49/30 i celem dalszego urzędowania.

Za Wojewodę:
(—) **J. Wł. Bartl,**
Waczelnik Wydziału.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Lubliniec, dnia 3. kwietnia 1937 r.

S T A R O S T A
Dr. Olszewski.

Wojewoda Śląski
Nr. Pr. 1/31/2.

Kierownictwa Regulacji Rzek — zmiana nazwy.

Katowice, dnia 30 marca 1937 r.

Zarządzenie.

Kierownictwu Regulacji Rzek w Katowicach, Kierownictwu Regulacji Rzeki Wisły z dopływami w Pszczynie oraz Kierownictwu

Regulacji Rzek granicznych i potoków górskich w Cieszynie — ustanowionym zarządzeniem prezydialnym nr. 6 z dnia 26 marca 1932 r. nadaję nazwę: Wojewódzki Zarząd Wodny.

Właściwość rzeczowa i terytorialny zakres działania powyższych urzędów, unormowane zarządzeniem prezydialnym nr. 6 z 1932 r. pozostają bez zmian.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

(—) Dr. Grażyński,
Wojewoda Śląski.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Lubliniec, dnia 3. kwietnia 1937 r.

STAROSTA
Dr. Olszewski.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Rolnictwa i Reform Roln.
w Katowicach.
Nr. R. W. VIII/4/5.

STAN
zaraźliwych chorób zwierzęcych w Województwie Śląskiem,

w czasie od 15 — 28 lutego 1937 r.

Zaraza bydła rogatego i dziczyzny:

Powiat Cieszyn — miejscowość: Ochaby 1,
razem: powiatów 1, miejscowości 1, zagród 1.

Świerzb zwierząt jednokopytowych:

Powiat Cieszyn — Kończyce Wielkie 1,
razem: powiatów 1, miejscowości 1, zagród 1.

Wścieklizna u psów:

„ Cieszyn — miejscowość: Cieszyn 1, Zamarski 1, Brzezówka 1, Haźlach 1, Kończyce Wielkie 1, Ochaby 1, Pogórz 1, Dębowiec 1, Pruchna 1, Leszna Górna 1, Skoczów 1, Wiślica 2 (2))

Pow. Bielsko — Frelichów 1, Komorowice 1, Czechowice *), Drogomyśl *), Strumień *),

„ Pszczyna — Golasowice 1 (1), Grzawa 1 (1), Kobiór *, Pawłowice *,

razem: powiatów 3, miejscowości 21 (3), zagród 17 (4).

* psy bezpańskie.

Zaraza świń:

Pow. Cieszyn — Zebrzydowice 1 (1), Nierodzim 1 (1), Goleszów 1 (1),

„ Tarnowskie Góry — Radzionków 1, Nakło 1.
razem: powiatów 2, miejscowości 5, zagród 5.

Różyca świń:

Pow. Cieszyn — miejscowość: Wisła 1 (1).

„ Lubliniec — Lisowice 1, (1),

razem: pow. 2 (1), miejsc.: 2 (2), zagród 2 (2).

Cholera drobiu:

Pow. Tarn. Góry miejscowość: Bobrowniki 1 (1).
razem: powiatów 1 (1), miejscowości 1 (1), zagród 1 (1).

Za Wojewodę:

(—) Wójcicki,
Wojewódzki Inspektor Weterynarii.
